

Ἐπί τῆ 25ετία ἀπὸ τῆς Κοιμήσεως
τοῦ ἀειμνήστου Γέροντος
Φιλοθέου Ζερβάκου
(†1980)

Κείμενον Α΄

«Ὁ πάπας εἶναι ψευδόχριστος» *

Περίληψις

Κατακρίνονται οἱ Συναντήσεις πατριάρχου Ἀθναγόρου – πάπα Παύλου ζ΄ καὶ ὁ ἀρξάμενος Διάλογος τῆς Ἀγάπης μὲ σκοπὸν τὴν Ἑνωσι, κατὰ τὴν δεκαετία τοῦ ᾽60. Στὸν αἰρετικὸν πάπα ἐφαρμόζονται οἱ προφητεῖες τοῦ Κυρίου μας περὶ τῶν ψευδοπροφητῶν. Πατριάρχης καὶ πάπας πάσχουν ἀπὸ ἐωσφορικὴ ὑπερρφάνεια, ὁ μὲν διότι δέχεται νὰ καλῆται παναγιώτατος, ὁ δὲ διότι πιστεύει ὅτι εἶναι ἀλάθτος. Νὰ μὴ γίνῃ δεκτὴ ἡ φιλία καὶ ἔνωσις μὲ τὸν πάπα, διότι παραμένει ἀμετανόητος. Ὁ πάπας ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν μετανοίᾳ στὴν Μία Πίστι, στὸ Ἐν Βάπτισμα καὶ στὰ Δόγματα καὶ τὶς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας. Τρόπος διενεργείας τῶν Διαλόγων βάσει τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως.

* * *

Ἐν Πάρῳ, 24η Φεβρουαρίου 1968

«...Εἰς τὴν ἐπιστολὴν σας μοὶ γράφετε, ὅτι ἱερεὺς τις εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ χωριοῦ σας ὤμιλησε, παρόντων καὶ ἄλλων τεσσάρων ἱερέων, καὶ ὅτι εἰς τὴν ὀμιλίαν ἀνεφέρθη εἰς τὸ θέμα τῶν Διαλόγων καὶ Συναντήσεων Πατριάρχου καὶ Πάπα καὶ παρώτρυνε τὸν λαὸν νὰ δεχθοῦν μετὰ χαρᾶς τὰς προσπάθειάς των· καὶ ὅτι αἱ παλαιαὶ ἀντιλήψεις τῶν ἀνθρώπων πρέπει νὰ ἐκλείψουν, διότι τὸ ἀπαιτεῖ ἡ ἀγάπη καὶ πρέπει νὰ γίνῃ ἡ ἔνωσις· καὶ ἐν συνεχείᾳ, ὁ ἐν λόγῳ ἱερεὺς, ἀνεκοίνωσε δημοσίᾳ, ὅτι πρό τινων

μηνῶν εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν Βενετίαν καὶ συλλειτούργησε μὲ καθολικὸν ἱερέα.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ Θεάνθρωπος, ὅτε εὐρίσκετο ἐπὶ τῆς γῆς, εἶπεν εἰς τοὺς μαθητὰς καὶ ἀκροατὰς Του: “Προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἱ ὅποιοι ἔρχονται ἐν σχήματι προβάτου, ἀλλ’ ἔσθωθεν εἰσὶ λύκοι ἄρπαγες· ἐκ τῶν καρπῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς”¹.

Καὶ ἀλλοῦ λέγει: “Προσέχετε, ὅτι πολλοὶ πλάνοι καὶ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται θὰ φανοῦν εἰς τὸν κόσμον καὶ πολλοὺς θὰ πλανήσουν, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τοὺς ἐκλεκτούς”².

Ψευδόχριστος εἶναι ὁ Πάπας, διότι νομίζεται καὶ πιστεύεται ὅτι εἶναι ἀλάθης, δηλαδὴ ἀναμάρτητος· πολλοὺς ἐπλάνεσε καὶ πλανᾷ, ὅσους δηλαδὴ τὸν πιστεύουν.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Πατριάρχης νὰ ὀνομάζεται καὶ νὰ θέλῃ νὰ τὸν ὀνομάζουσαν “παναγιώτατον” εἶναι μεγάλη πλάνη.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ποὺ ἦτο τέλειος ἄνθρωπος ἀναμάρτητος καὶ τέλειος Θεός, ὅταν νομικός τις τῷ εἶπεν: “Διδάσκαλε ἀγαθέ...,” δὲν ἐδέχθη, ἀλλ’ εἶπεν εἰς τὸν νομικόν: “Τί μὲ λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς εἰμὴ εἰς ὁ Θεός”³.

Ὁ Πατριάρχης δέχεται νὰ τὸν λέγουν “Παναγιώτατον”, καὶ ἐνῶ τὸν Θεὸν τὸν λέγουν οἱ ἄνθρωποι Ἅγιον, Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ Πατριάρχης δὲν καταδέχεται νὰ λέγεται “Ἅγιος”, ἀλλὰ παρὰ πάνω καὶ ἀπὸ τὸν Θεόν, “Παναγιώτατος”. Μὴ χειρότερα!

Καὶ οἱ δύο πάσχουν ἀπὸ ἐωσφορικὴν ὑπερρφάνειαν· ἡ δὲ ὑπερρφάνεια εἶναι τὸ ταμεῖον καὶ θησαυροφυλάκιον ὄλων τῶν κακῶν, τῶν ἀμαρτιῶν, τῶν πλανῶν καὶ αἰρέσεων.

Ὁ Χριστὸς εἶπε: “Μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι πρῶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν”⁴.

Ὁ Πάπας καὶ ὁ Πατριάρχης δὲν ἐδέχθησαν μαθήματα ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ἐπῆραν μαθήματα ἀπὸ τὸν Ἑωσφόρον. “Μάθετε ἀπ’ ἐμοῦ, ὅτι εἶμαι ὑπερήφανος, ὅτι ἔσομαι ὅμοιος τῷ Ὑψίστῳ”⁵.

Ὁ Χριστὸς εἶπεν εἰς τοὺς Μαθητὰς του: “Ὅταν πάντα ποιήσετε, νὰ λέγετε ὅτι εἴσθε ἀχρεῖοι δοῦλοι, ἀμαρτωλοὶ”⁶.

Ὁ Χριστὸς εἶπεν: “ὁ θέλων πρῶτος εἶναι, ἔστω πάντων ἔσχατος”⁷.

Ὁ Πατριάρχης Ἀθηνᾶς λέγει εἰς τὸν Πάπαν· “Σὺ εἶσαι ὁ πρῶτος, ἐγὼ εἶμαι ὁ δεύτερος, ἀνοιξε τὰς ἀγκάλας σου καὶ δέξαι με. Ἴδου ὅπου σὲ ἀναγνωρίζω πρῶτον, καὶ ἐγὼ θὰ εἶπω εἰς τὸ ποιμνιόν μου, τὸ ὁποῖον θὰ σοῦ παραδώσω, νὰ δεχθοῦν τὴν ἔνωσιν, τὴν ἀγάπην”.

Ἀλλ' ἡ ἀγάπη αὐτὴ δὲν εἶναι ἀληθής, εἶναι δολία, ὑποκριτική, βλαβερά· εἶναι ὁμοία μὲ ἐκείνην ποὺ ἀναφέρει ὁ μύθος..., ὅτι ὁ Λύκος ἐὰν γεράσῃ καὶ τὴν τρίχαν του ἀλλάξῃ, τὴν γνώμην του δὲν ἀλλάσσει.

Ὡς γέρων Πνευματικός, λέγω εἰς τὰ πρόβατα τοῦ Χριστοῦ: “προσέξτε, μὴ δεχθῆτε φιλίαν, ἔνωσιν μὲ τὸν Πάπα, διότι ὁ Πάπας, ἐὰν καὶ τὴν ὄψιν τοῦ προσώπου του ἥλλαξε ἐναντίον τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ⁸..., ἐὰν καὶ ἥλλαξε τὴν μορφήν τοῦ σώματος καὶ μεταμορφώθῃ εἰς γυναῖκα, τὴν γνώμην του δὲν τὴν ἥλλαξε”.

Διὰ τὰ γίνῃ ἔνωσις μὲ τοὺς παπιστὰς καὶ τὸν Πάπα, πρέπει ὁ Πάπας νὰ μετανοήσῃ καὶ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Μίαν Ἁγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν ὁποῖαν μᾶς παρέδωκεν ὁ Χριστός, διὰ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Ἁγίων Συνόδων.

Ὁ Πάπας ἀπεσχίσθη καὶ ὀφείλει νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν **Μίαν Πίστιν**, τὴν ὁποῖαν παρεχάραξαν· εἰς τὸ **“Ἐν Βάπτισμα**, τὸ ὁποῖον κατήργησαν καὶ τὸ ἀντικατέστησαν μὲ ράντισμα καὶ ἐπίχυσιν ὕδατος· καὶ εἰς τὰ **Δόγματα καὶ Ἱερὰς Παραδόσεις**, τὰς ὁποίας τελείως κατεφρόνησαν.

Καὶ ἐὰν θέλουν Διαλόγους καὶ συζητήσεις, αὐτὰ πρέπει νὰ γίνουν ἐπάνω εἰς τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως εἰς δέκα λεπτὰ τῆς ὥρας:

“Συμφωνεῖτε; ἀποπτύετε τὴν πλάνην καὶ τὰς αἱρέσεις σας; ἐπιστρέφετε εἰς τὸν Θεὸν καὶ τὴν Ἁγίαν Ἐκκλησίαν; Σᾶς δεχόμεθα. Δὲν δέχεσθε; πηγαίνετε ἐκεῖ ποὺ σᾶς στέλλουν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ αἱ ἐπτὰ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι, εἰς τὸ ἀνάθεμα”.

Λοιπὸν, ἀγαπητέ μοι, ὁ ἱερεὺς ποὺ σᾶς ὠμίλησε διὰ τὴν ἔνωσιν καὶ σᾶς εἶπεν, ὅτι συνελειτούργησε μὲ τὸν καθολικὸν ἱερέα, δὲν εἶναι Ὁρθόδοξος ἱερεὺς· ἀπὸ τὴν στιγμήν ποὺ ἐδέχθη καὶ συνελειτούργησε μὲ αἱρετικόν, εἶναι ψευδοἱερεὺς, προδότης τῆς πίστεώς του.

Προσέχετε ἀπὸ τοὺς τοιούτους, οἱ ὁποῖοι ἔρχονται μὲ δέρμα προβάτου, ἀλλὰ ἔσωθεν εἶναι λύκοι ἄρπαγες...

Μετὰ πατρικῆς ἀγάπης καὶ εὐχῶν
† Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος Ζερβάκος»

(*) Περιοδ. «Ὁ Ὅσιος Φιλόθεος τῆς Πάρου», ἀριθ. 13/Ἰανουάριος-Ἀπρίλιος 2005, σελ. 179-181, Θεσσαλονίκη. Ἐπιμέλεια ἡμετ.

1. Πρβλ. Ματθ. ζ' 15-16.
2. Πρβλ. Ματθ. κδ' 24.
3. Ματθ. ιθ' 16.
4. Ματθ. ια' 29.
5. Πρβλ. Ήσ. ιδ' 14.
6. Πρβλ. Λουκ. ιζ' 10.
7. Πρβλ. Μάρκ. θ' 35.
8. Πρβλ. Λευϊτ. κα' 5.